

Nr 980

Av herr **Svenungsson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 129, angående revidering av läroplan för grundskolan.*

(Lika lydande med motion nr 1242 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 129 föreslås att ämnesbenämningen kristendoms-kunskap i grundskolan ändras till religionskunskap liksom tidigare skett i fackskola och gymnasium — trots att en mycket bred opinion uttalade sig för oförändrad ämnesbeteckning. I enlighet härmed har utarbetats förslag till lag om ändrad lydelse av 27 § skollagen den 6 juni 1962.

Redan vid riksdagsbehandlingen 1962 framfördes yrkandet att ämnesbeteckningen "kristendomskunskap" skulle utbytas mot "religionskunskap". Förslaget motiverades med att det förelåg risk för ett ensidigt ämnesinnehåll — en motivering som dess bättre inte återfinnes i det nu föreliggande förslaget.

Enligt skolöverstyrelsens förslag till översyn av grundskolans läroplan ger den tilltagande internationaliseringen i vårt land anledning till en ökad undervisning om de icke kristna religionerna. "En sådan förändring i undervisningen har därför markerats genom att mål och huvudmoment i kristendomskunskap delvis ändrats och omdisponerats." (Skolöverstyrelsens förslag till Kungl. Maj:t angående översyn av läroplan för grundskolan — november 1967, s. 47.) Beteckningen "icke-kristna religioner" har utbytt mot "övriga religioner", ett utbyte som starkt kan ifrågasättas. I linje med ovannämnda ställningstagande har ämnesbeteckningen kristendoms-kunskap ändrats till religionskunskap.

Då föreliggande översyn säges ha skett inom ramen för de mål och riktlinjer, som kommit till uttryck i gällande läroplan, kan det ifrågasättas, om ändring och omdisponering av mål och huvudmoment i kristendomskunskap samt ändrad ämnesbeteckning borde ingå i denna översyn.

I skolberedningens betänkande, som låg till grund för 1962 års skolpolitiska beslut, anfördes, att den kristna religionen utgör en väsentlig del av grundvalen för de etiska och sociala värderingar varpå vårt samhälle och vår samlevnad bygger. Det framhölls vidare att undervisningen bör omfatta kristen trosuppfattning och etik och att kristendomen kan förmedla normer och livsideal, som är av betydelse för elevernas personliga utveckling och som fostrar till sanningssökande och livsallvar. Skolberedningen konstaterar vidare, att skolans religionsundervisning i vår kulturmiljö i första hand måste vara en undervisning om kristendomen. I skolöverstyrelsens föreliggande förslag fastslås att detta konstaterande alltså äger giltighet.

Enligt vår mening skulle en oförändrad ämnesbeteckning understryka detta samt

ange ämnets huvudsakliga innehåll, då det nu integreras med övriga orienteringsämnen.

I detta sammanhang bör det också framhållas, att en bred opinion i vårt folk finner det angeläget att skolan i sin undervisning ger de unga de klara kristna normer eller budord som aldrig kan ersättas av allmänna förhållningsregler eller icke-kristna religioners beteendemönster.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att ämnesbenämningen kristendomskunskap bibehålles i den nya läroplanen och att paragraf 27 skollagen den 6 juni 1962 bibehålles oförändrad.

Stockholm den 29 oktober 1968

Arne Svenungsson (h)

John-Arvid Arvidson (h)

Mary Hultell (h)

Arvid Enarsson (h)

N. Yngve Nilsson (h)

Ragnar Sveningsson (h)

Carl Eskilsson (h)

Nr 981

Av herr **Sveningsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 130, med förslag till införsellag m. m.

(Lika lydande med motion nr 1243 i Andra kammaren)

Stockholm den 29 oktober 1968

Ragnar Sveningsson (h)
